

במדינה

מיעוטים

נישול וגם זילזול

ערביי הגליל מואשמים

בכניסה לאדמותיהם

"בתאריך כיתי ידוע"

וראשימועצותיהם מוזמנים

למבחן ענייני-ההקרקע

באדמותיהם

כששת אלפים דונם מקרקעות הכפרים הערבים דיר-חנא, עראבה וסכנין בגליל, הם שטח סגור, שהכניסה לתושבי כפרים אלה אסורה אליו. זהו השטח המוכר בכיר ניו, "שטח אש תשע" והמשמש עוד מימי הממשלה-הצבאית אחד מנושאי המחלוקת המרימים ביותר בין כפריי הגליל הערביים והממשלה. אלפי דונמים אלה, שהיו בשעתם אדמת חקלאית של תושבי דיר-חנא, סכנין ועראבה, הופקעו רשמית בסוף שנות החמישים והועברו לבעלות מינהל-מקרקעי-ישראל. התירוץ הרשמי היה כי זהו שטח אימונים חיוני לצה"ל, שהאימונים בו מתנהלים באש חיה העלולה לסכן את התושבים.

גם אחרי מלחמת ששת-הימים, כשלי צה"ל נוספו שטחי אימונים בלתי מוגבלים בסניני ובגדה המערבית, עדיין הושמעה הטענה-תואנה ששטח תשע הוא שטח אימונים שאין לו תחליף.

למרות זאת העלימו השלטונות עין ולמעשה עיבדו הכפריים שחלקותיהם נמכרות בשטח תשע חלק ניכר מאדמותיהם. על אף האיסור, מדי פעם נעצרו כמה מהם והועמדו לדין. מדי פעם נפגע אחד הכפריים מכדור תועה. קליעי כדורים פגעו אפילו בקירות בתי הכפרים, המרוחקים מרחק ניכר מתחום אימוני האש.

אין ספק, שהתפרצויותיהם של תושבי כפרים אלה דווקא ביום האדמה, גרמו כתוצאה ממירותם על הפקעת אדמותיהם בצורה שרירותית.

לאחרונה, מאז מאורעות יום-האדמה, נשמר האיסור על חדירה לתחום שטח תשע ביתר קפדנות. כפריי הכפרים הי גובלים בשטח, כמו רג'א גוטוס מכפר סכנין, הוזמנו לבתי-המשפט, שם הואשמו כי "בתאריך כיתי ידוע לתביעה" וכנסו לשטח תשע בלתי רישיון מתאים.

השבוע יכלו רבים מנכבדי הכפרים הערבים בגליל להיכנס לשטח תשע ללא כל חשש. הם לא היו צפויים למאסר או לקליעי כדורים. הם הוזמנו לשם בהזמנות רשמיות של מפקדת צה"ל באזור כדי להשתתף במבחן עלייה לקרקע של היאחדות נח"ל חדשה — נחל צלמון.

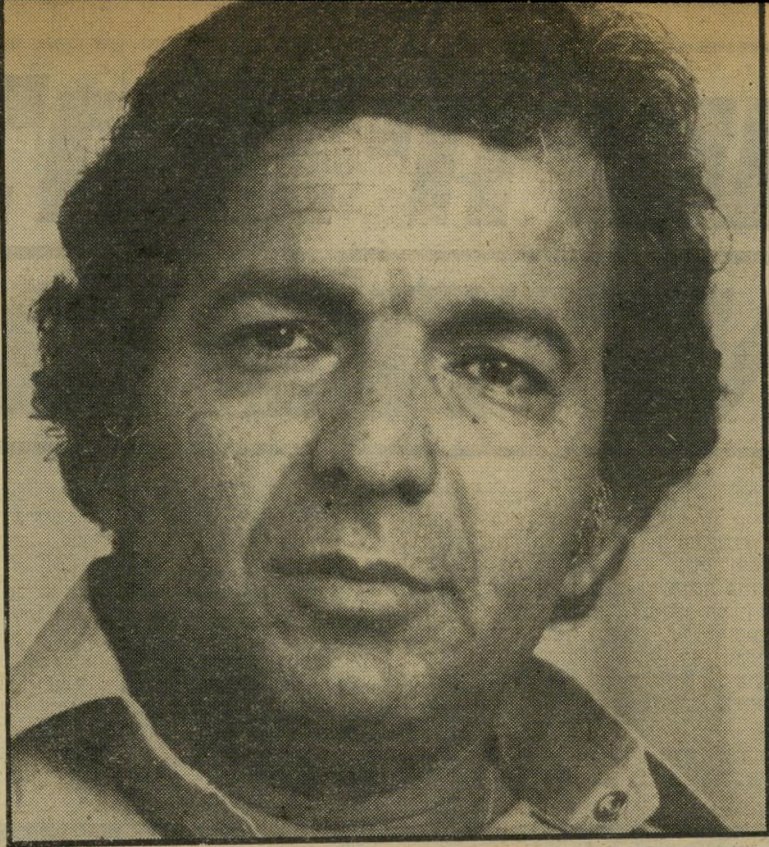
לעג לרש, כבר בחודש ספטמבר הב- חינו הכפריים באיזור, כי הוחל בסלילת כביש, שחצה את שדות הכפר דיר-חנא, לעבר שטח תשע הסגור. הכפריים ידעו שהכביש אינו מיועד עבורם, כמו צינור ההשקאה של המביל-הארצי, העובר דרך שטחיהם ושהם אינם רשאים לקבל ממנו אפילו טיפת מים אחת להשקאת שדור תיהם.

אולם בעקבות הכביש החלו להופיע מורדים. בעקבות אלה צצו השלטים שבישרו כי במקום עומדים לבנות גם שיכור גים במיסגרת, "דיר לעולה". כשינסו הכפריים להתעניין מה עומד להתרחש על אדמותיהם המופקעות, נתקלו בקיר אטום. אולם הם יכלו לראות כיצד מוקם באזור מאהל צבאי גדול, שנועד להיות הבסיס להיאחזות נחל צלמון.

עתה הסתבר כי אי-ביטול יעודו של השטח כשטח אש סגור לא היה אלא תר- גיל. שכן אם אומנם מיועד השטח עדיין לאימוני-אש חיים, שיש בהם כדי לסכן את חיי התושבים במקום, האם אין סכנה גם למתחילים היהודים? או שמא יצויי- דו אלה באפודי-מגן חסיני-כדורים.

הזמנתם של נכבדי הכפרים למבחן הי עלייה על הקרקע של היאחזות הנח"ל באדמותיהם המופקעות, היתה יותר מאשר לעג לרש. הם גם מנשלים וגם מוזלזלים בכבוד שלגן, אמר אחד הנכבדים הערביים שקיבל הזמנה.

כן, אמר גמאל טרבייה, ראש מועצה סכנין, "אני רוצה לעלות על הקרקע שלי — אבל לא לראות אחרים עושים זאת על אדמתם."



מאשים יהודה לוי

אין משכורת לחושף השחיתות

יש לדעת שדרגתו של גיבור-העירייה מק- בילה לדרגתו של הרברבר. "לא רק זה — גיליתי שהוועד קונה את המתנות לחגים, בקבוקיין, מבית-מיסחר ליינות השייך לבני מישפחת סגן ראש- העיר, מאיר זמסקי. הוועד מחלק מתנות לעובדים בסכום ממוצע של שיבעים-וחמש לירות לעובד, אבל לא שוכח לחלק מתנות גם לחברי הנהלת העירייה, בסכומים גבו- הים בהרבה — שבע-מאות לירות לכל הבר-הנהלה של מועצת-העיר. כשניסיתי להביא את הדברים האלה לפני העובדים, הוועד שליח עליידי הוועד הנוכחי ואפילו איימו עלי באלימות.

דירה יקרה

לאיחסון

פרשה אחרת, שנתגלתה ליהודה לוי, ושכנגדה ניסה להילחם היתה השכרת דירה, השייכת למישפחת סגן ראש-העיר, עלידי העירייה. הוא מספר: לשמואל זמסקי, אחיו של סגן ראש- העירייה לענייני חינוך, מאיר זמסקי, היתה דירה ישנה ברחוב הלנה 41 בראשון- לציון. לי יש ותק רב בכל מה שנוגע למבני חינוך, וכשהועלתה הרעיון להשכיר את דירתו של שמואל זמסקי, התנגדתי בגלל שלדעתי המקום אינו מתאים לשמש גן-ילדים, זה הייעוד שתיכננו עבור הר- דירה.

"לבסוף נחתם ההוזה המגוחך בין שמו- אל זמסקי לעירייה, כשבין החותמים מצד העירייה היה גם אחיו, סגן ראש-העיר. לדעתי, זאת שחיתות איומה. מהגם שדמי השכירות היו גבוהים, יחסית לדירות דו- מות בסביבה — 650 לירות לחודש, והם שולמו לשיבעה חודשים מראש. כיום, שנה מאז שהושכרה הדירה, לא משתמשים בה כגן-ילדים. בגלל הצעקות שלי הכניסו לדירה הריקה כיסאות ושולחנות ישנים, שנלקחו ממחסן בבית-ספר סמוך, הצומח. (המשך בעמוד 32)

יצא כבר שם של מילחמת-חרומה, ויהודה ידוע ומוכר בשל כך בראשון-לציון כולה. בעבר לחם נגד חריגות בנייה, שאותן מאשרת עיריית ראשון-לציון. "ניסיתי לער- רר את ועד-העובדים בעירייה לפעולה," מספר יהודה, העובד בעיריית ראשון-לציון זה 18 שנים. "הוועד הנוכחי איים עלי שאשתוק ואשב בשקט. תוך זמן קצר גיי- לתי שקיים קשר הדוק בין הוועד לבין הנהלת העירייה, שבפניה צריך הוועד לגיי- צג את העובדים.

"מזכיר ועד-העובדים בנימין רצון, קיבל תוך זמן קצר מאז שהתמנה כמזכיר, דרגה שבע בדירוג הסכנאים. תפקידו הרישמי בעירייה הוא מנהל מדור שדרבנות. כדי להבליט את האבסורד שבדרגתו הנוכחית,

עיריית ראשון-לציון

הפסיקה לשלם

לעובד מחלקת-החינוך

מפני שסירב לצאת

לחופשה-מאונס

"אני לא אחתום על חשבונות מנופחים," אמר בתום הוויכוח יהודה לוי, עוזר למינהל במחלקת-החינוך בעיריית ראשון-לציון, "אני לא אתן יד לשחיתות בעירייה!" הוויכוח הנוקב בשאי- לה העקרונית, בין יהודה (קראוני) לבין עוזי קרמר, ראש מחלקת-החינוך בעיר- ריית ראשון-לציון, נערך לאחר סיור ש- ערכו השניים בבתי-הספר בעיר.

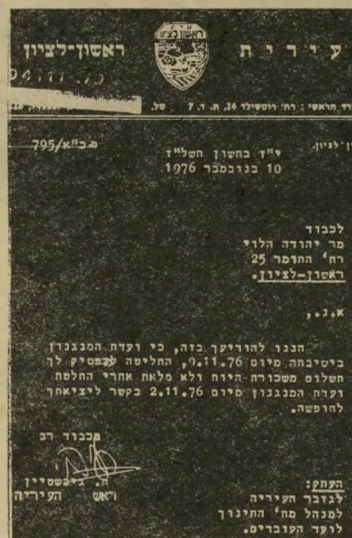
"הכל התחיל מאתם חשבונות כוזבים," סיפר יהודה, שהשבוע פנה לבית-הדין לעבודה אחרי שהעירייה החליטה להוציאו לחופשה בניגוד לרצונו. "מתפקידי, במח- לקת-החינוך בעיריית ראשון-לציון, היה, בין השאר, לחתום על חשבונות לבעלי- מלאכה שעבדו בשביל מחלקת-החינוך. לפ- ני כמה חודשים התחילו להגיע חשבונות מנופחים, בסכומים של אלף עד אלפים לירות לימים-עבודה, מבעלי גנריות ברא- שון-לציון, שעד אז לא הועסקו כלל על- ידי מחלקת-החינוך.



ראש-עיר גיבשטיין פרשה עזובה

"אחרי שלקחתי אותו לסיור בבתי-הספר שבהם נעשו העבודות, כדי להראות לו עד כמה היו החשבונות שהוגשו מנופחים, אמר לי קרמר: זה לא עניין של כמה אנחנו משלמים, או סירבתי לתתם על החשבונות, וזכותי לחתימה הועברה לי- אחר."

לא היתה זו הפעם הראשונה שיהודה לוי יצא נגד מה שניראה לו כשחיתות בעיריית ראשון-לציון. למילחמתו בשחיתות



ההורעה על הפסקת המשכורת, תגמול על סירוב לחופשה"